

Zes bekende titels in één prachtige bundel!

Leuke verhalen om lekker zelf te lezen! In *Poes is weg* gaat Daan 's avonds in het donkere, enge park op zoek naar zijn poes Ties. In *Zondagmorgen* en *Zaterdagmorgen* maken Katja en Jan er een puinhoop van. *Tinus-in-de-war* gaat over een opa en een poes die soms de kluts kwijt zijn. En Joep wil een konijn, maar dat mag niet van mama. Daarom neemt hij *Een geheim konijn*. In *Geen schoenen voor Bram* vindt Bram dat zijn oude sandalen nog best kunnen. Zijn moeder vindt van niet en Bram moet mee naar de winkel.

Lees en geniet!
Van AVI M3 tot AVI E4.

www.unieboek.nl
www.jacquesvriens.nl

Van Holkema & Warendorf
maakt deel uit van Unieboek bv,
Houten/Antwerpen

NUR 287

ISBN 978-90-475-0603-4

9 789047 506034

Lekker zelf lezen met Jacques Vriens

Met illustraties van Els van Egeraat, Marja Meijer,
Annet Schaap, Juliette de Wit
en Alex de Wolf

Van Holkema & Warendorf

Poes is weg

Daan zit voor het raam.
Hij kijkt naar het plein
voor zijn huis.

Daan huilt.

'Ties,' zegt hij.

'Ties, waar ben je nou?'

Daar is mama.

'Daan, je moet naar bed,' zegt ze.

'Je poes komt heus wel.

Hij is er vast snel weer.'

'Nee,' zegt Daan.

'Ik wil Ties nu.'

Mama zegt: 'Toe nou, Daan...'

Daan is heel boos.

Hij roept:
'Ga toch weg!
Ik wil mijn poes.'
Mama aait door zijn haar.
'Toe, Daan, je moet in bed.
Het is al heel laat.'
Daan wijst uit het raam.
'Het is nat op het plein,' zegt hij.
'Het plein huilt ook om Ties.'
Dan komt papa ook.
'Slaap je nog niet?'
De lip van Daan beeft.
'Ik wil Ties,' zeurt hij.
Papa pakt hem op.
En legt hem in bed.
'Ik wil niet,' roept Daan.
Als mama het dek-bed op hem legt,
duwt hij het weg.
'Ik doe het toch niet.
Ik ga niet naar bed.
Ik ben boos op jou.
En ook op papa!
Papa legt het dek-bed weer goed.
Hij zegt:
'En wij zijn boos op jou.'
Het is een tijd stil.

Daan bijt op zijn lip.
Papa geeft hem een kus.
'Gek kind,' zegt hij.
'Ik kijk nog wel.
Ik vind Ties vast.
Goed?'
'Ja,' zegt Daan. 'Goed.'

Mama geeft hem ook een zoen.
'Dag Daan,' zegt ze. 'Slaap fijn.
Als je op bent,
is Ties er vast weer.'
De lamp gaat uit.
Maar Daan wil niet naar bed.
'Ik maak een plan,' zegt hij.
'Een plan voor Ties.'

Het plan

Papa en mama zijn weg.
Daan doet de lamp weer aan.
Hij zegt:
'Nu maak ik een plan.
Ik wil dat Ties er is.
Hij is vast koud en nat.
Ik zoek hem zelf wel.
Ik ga heel stil weg.
Mama hoort me toch niet,
want ze kijkt teevee.
Net als papa.'
Daan gaat uit bed.
Hij pakt een trui.
Die is dik en warm.
'Als ik geen trui aan trek,
is mama bang dat ik kou vat.'
Op de stoel ligt zijn broek.
Hij doet hem aan.
Dan ziet hij zijn schoen staan.
'Die kan ik niet zelf,' zegt hij.
'Ik pak wel een laars.'
Heel stil gaat hij naar de gang.
Hij kijkt naar de trap.
Er is geen lamp aan.

Daan is wel bang.
'Ties, ik kom,' zegt hij.
Dan loopt hij naar de trap.

Op pad

Daan kijkt omlaag.
Daar is de gang.
Hij loopt de trap af.
Heel stil.
Daan hoort de teevee.
Daar zijn papa en mama ook.
Papa komt de gang in.
Daan staat stil op de trap.
'Ik haal nog melk,' zegt papa.
De lamp gaat aan.
Daan duikt in elkaar.
Papa mag hem niet zien,
hier op de trap.
Het gaat goed.
Papa kijkt niet.
Hij loopt door de gang.
Daan zit nu op de trap.
Zijn hart tikt snel.
Dan is papa er weer.

Met de melk.
Papa doet de lamp uit
en gaat naar mama.
Het is weer stil.
Daan ziet haast niets meer.
Hij gaat staan.
Dan loopt hij de trap af.
Daar is de deur
naar het plein.

Aan de deur zit een haak.
Als je die opzij doet,
is de deur niet meer op slot.
Daan trekt aan de haak.
Maar die is te zwaar.
Nog een keer trekt hij er aan.
Daan hijgt er van.
Dan hoort hij een klik.

Het slot van de deur is los.
Daan kijkt om.
Als mama het maar niet hoort.
Hij loopt weg.
De deur laat hij op een kier.
Waar zou Ties zijn?

Het is eng

Op het plein is het stil.
Daan ziet zijn poes niet.
Hij kijkt naar de laan,
aan het eind van het plein.
De laan gaat naar het park.
Zou Ties daar zijn?
Daan voelt de wind.
Hij is bang en wil naar huis.
Weer naar zijn bed.
Dan hoort hij een klap.
Daan keert zich om.
De deur zit weer op slot.
Dat komt door de wind.
Hij kan niet meer naar huis.
Daan is heel bang.
Hij rent weg.

Van het plein naar de laan.
Daan holt maar door.
Aan het eind staat hij stil.
Daar ziet hij het park.
'Wat zal ik doen?' zegt hij.
'Naar huis gaan?
Of op zoek gaan in het park?'
Hij voelt een traan in zijn oog.
Het park is erg eng.
Als de zon er is,
is het park fijn.
Hij speelt er vaak.
Nu is hij bang.
Daan veegt de traan weg.
Hij zegt: 'Ik ga het park in.
Ik sluipt naar mijn hut.
De hut van Ties en mij.
Mijn poes is daar vast wel.'
Dan hoort hij een stem.
Er komt een man aan.
'Hij ziet me vast,' roept Daan.
'Ik moet weg.'
Hij rent het park in.

De kleine wolf

In het park staat hij stil.
Hij kan het park goed zien,
want de maan is er al.
Daar is een boom,
en nog een boom.
Het zijn er heel veel.

Daar is ook de hut.
Daan loopt er naar toe.
Hij gaat de hut in.
'Ties,' zegt hij,
'Ties, ben je hier?'
Het blijft stil.
Daan wil weg.
Hij wil naar huis.
Naar zijn bed.
Hij voelt zich heel alleen.
Dan hoort hij iets.
De krak van een tak.
Er tikt wat.
Er komt een man aan.
Of is het een beest?
Hij hoort een grom.
Daan duikt in elkaar.
'Mama,' huilt hij.
Vlak bij hem hoort hij
weer een grom.
En nog een keer.
Dat moet een wolf zijn.
Hij voelt iets in zijn nek.
Het is warm.
'De wolf ruikt aan me.
Hij proeft of ik zoet smaak.'

Daan voelt iets koude.
Dat is de neus van de wolf.
'Bijt me niet,' zegt Daan.
'En eet me niet op!
Ik moet op zoek naar Ties.'
Hij kijkt naar de wolf.

Door de maan
kan hij het beest goed zien.
De wolf is wel klein.
'Je bent geen wolf,' zegt Daan.
'Je bent een hond.'
De hond is bruin.
Maar er zit ook wit op zijn vel.
Hij kijkt heel lief.

Daan zegt: 'Dag hond.
Weet jij waar Ties is?'
De hond piept.
'Ben jij ook je huis kwijt,
net als Ties?'
De hond houdt zijn kop scheef.
Daan aait hem.
De hond is nat.
Daan voelt zich blij.
Hij is niet meer alleen.
'Blijf maar bij me,' zegt hij.
De hond geeft hem een poot.
'Jij was de wolf,' zegt Daan.
'Een kleine wolf.
Wit met bruin.
We gaan op zoek naar Ties.'

Papa

Daan staat op.
Hij zegt: 'Kom, kleine wolf.
We gaan op zoek.'
Daan loopt naar het pad.
De kleine wolf gaat mee.
Ze gaan het park in.

Daan wijst naar de maan.
'Kijk, kleine wolf.
De maan zoekt ook mee.'
Bij de sloot staan ze stil.
'Ties,' roept Daan.
'Ties, ben je daar?'
Het is een tijd stil.
Dan roept er een uil.
'Ties is er niet,' zegt Daan.
'Kom, kleine wolf, we gaan naar huis.'
Hij keert zich om
en loopt het park uit.
Door de laan naar het plein.
Dan hoort Daan een stem.
Het is papa, hij roept:
'Daan, waar zit je nou?'
Het lijkt of papa bang is.
'Hij zoekt ons, kleine wolf,'
zegt Daan.
Daan rent naar papa toe.
De hond rent mee.
Als papa hem ziet, rent hij ook.
Als papa bij Daan is,
tilt hij hem op.
'Wat doe je toch?' vraagt hij.
Daan zegt:

'Ik zoek Ties in het park.
Maar hij is er niet.
Er is wel een kleine wolf.
Die is ook alleen.'
Papa zet Daan op zijn arm.
Hij loopt met hem naar huis.

Toch een goed plan

Papa loopt door de laan
met Daan op zijn arm.
Na papa komt de kleine wolf.
Zijn staart gaat heen en weer.
Voor Daans huis staat mama.
Ze kust Daan.
'Je vat nog kou,' zegt ze.
'Nee hoor,' zegt Daan.
'De trui is heel dik.'
Ze gaan het huis in.
De kleine wolf gaat mee.
Ze gaan de trap op
naar Daans bed.
Papa zit op bed en mama ook.
Daan zit bij mama op schoot.
Daan zegt:
'Op de trap zag papa me niet.
De deur ging op slot door de wind.
Het plein was leeg.
En de laan was heel stil en eng.
Ik zag kleine wolf
in de hut in het park.
Maar Ties zag ik niet.'
Papa zegt: 'Ik ben dom.'

Ik denk dat jij klein bent.
Maar je bent al groot.
Jij zoekt al zelf.'
'Ik help je wel,' zegt mama.
'Dat zal vast goed gaan.'
'Met kleine wolf,' zegt Daan.

'Kijk, hij zoekt al.'
De hond loopt rond.
Bij de kast met speelgoed
staat hij stil.
Hij keft naar de kast.
Daan hoort een krak.
Papa maakt de deur los.
Naast een bal zit een poes.
'Ties!' roept Daan.
De poes rekt zich uit.
Dan ziet hij de hond.
Zijn staart gaat omhoog.
En hij legt zijn oor plat.
Ties blaast naar de hond.
Daan pakt Ties op.
'Niet bang zijn,' zegt hij.
'Kleine wolf is lief.'
De hond kijkt naar de poes.
'Zie je wel,' zegt papa.
'Hij doet niets.'
De poes ruikt aan de hond.
En de kleine wolf ruikt aan Ties.
Dan geeft de kleine wolf
Ties een lik.
De poes geeft hem ook een lik.
'Kleine wolf kust Ties,' roept Daan.

'En jij hebt er een hond bij,'
zegt mama.
'Hij let wel op Ties.
Die loopt niet meer weg.'
'En nu naar bed,' zegt papa.
Na een tijd is het stil.
Daan ligt in zijn bed.
Op zijn bed ligt Ties.
Voor het bed ligt de kleine wolf.
Daan is heel blij en zegt:
'Het was toch een goed plan.'

Zondagmorgen

Vroeg op

Het is stil in huis.
Iedereen slaapt nog.
Papa en mama, Katja en kleine Jan.
Dan wordt Katja wakker.
Ze doet haar ogen open en denkt na.
Wat zal ik doen?
Naar het grote bed gaan?
Bij mama en papa?
Of zal ik kleine Jan wakker maken?
Buiten is het nog donker.
Dan mag ik Jan niet wakker maken.
Ik doe het toch.
Ik wil met Jan spelen.
Katja gaat uit bed.
Ze loopt de gang in.
Bij de deur van papa en mama blijft ze staan.
De deur staat op een kier.
Ze kijkt naar binnen.
Papa broemt even.

Dan slaat hij een arm om mama heen
en slaapt verder.
Zacht doet Katja de deur dicht.
Ze gaat naar de kamer van Jan.
Als ze naar binnen gaat,
doet Jan zijn ogen open.
'Dag,' zegt hij hard. 'Kom je spelen?'
'Sssst,' zegt Katja,
'anders horen ze ons.'
'Ik was de leeuw!' roept hij.
'Ik eet jou op!'
Hij springt uit bed en rent naar Katja.
Katja wordt boos.
'Doe nou stil, stomme peuter!'
Jan kijkt haar met grote ogen aan.
'Ik ben geen peuter, ik ben een kleuter.'
Katja knikt.
'Goed, maar doe dan zacht, stomme kleuter.'
'Jij bent stom,' zegt Jan.
Katja schudt haar hoofd.
'Nee, hoor, ik weet waar snoep ligt en jij niet.'
'Jawel,' zegt Jan, 'in de keuken,
in de kast, boven het aanrecht.'
'Dat klopt,' zegt Katja,
'dan gaan we nu naar beneden, snoep pikken.'
'Ik durf niet,' fluistert Jan.

Katja pakt zijn hand. 'We doen het samen.
We nemen één dropje.'
'Goed,' zegt Jan. 'We doen het samen.
En wat doen we nog meer?'
'Wat wil je dan?' vraagt Katja.
'Een boot maken
met de kussens van de bank,
de vissen voeren,
aan het bureau van papa zitten,
in de koelkast kijken en dan zijn we klaar.'
Katja geeft hem een hand.
'Kom, we gaan. We beginnen met het snoep.'
Samen gaan ze de trap af.
Heel zacht.

Drop pikken

Ze gaan eerst naar de keuken.
Katja gaat op haar tenen staan.
Zo kan ze bij de knop.
Het licht gaat aan.
'Nu wil ik snoep,' zegt kleine Jan.
Katja pakt een stoel.
Ze stapt op de stoel
en van de stoel op het aanrecht.
Boven het aanrecht is de kast.
Ze kan er net bij.
Ze doet de deur open.
Daar staat de pot met drop.
Katja rekt zich uit.
Haar hand kan net bij de pot.
De pot gaat een beetje schuin.
Er valt drop uit.
Op het aanrecht, op de grond
en op het hoofd van kleine Jan.
'Het regent drop!' roept kleine Jan blij.
'Ssst,' zegt Katja.
Jan knikt. 'Ja, ssst.'
Dan stopt hij drie dropjes in zijn mond.
Met volle mond zegt hij: 'Nju ben ik sjil.'
'Wat zeg je?' vraagt Katja.

'Nju ben ik sjil.'
'Eet je mond leeg,' zegt Katja.
Kleine Jan slikt alle drop door.
Dan roept hij hard: 'Ik zei, nu ben ik stil!
'Doe nou zacht,' zegt Katja. 'Jij verpest alles.'

Katja stapt van het aanrecht,
op de stoel en dan op de grond.
Samen doen ze de drop in de pot.
Dan klimt Katja weer op de stoel.
'Geef die pot eens aan,' zegt ze.
Kleine Jan pakt hem
met twee handen van de vloer.
Hij rekt zich uit om Katja de pot te geven.

Katja pakt de pot,
maar dan glijdt hij uit haar handen.
Hij valt op de grond.
Pats!
De pot knalt uit elkaar.
In wel honderd stukjes.
Kleine Jan schrikt en begint te huilen.
'Ssst,' zegt Katja.
'Boeoeoe!' brult kleine Jan.
'Hou op, ze komen!'
'Bèèè!' krijst kleine Jan.
'Stil nou toch.'
Katja klimt van de stoel.
In haar ogen staan ook tranen.
Ze pakt kleine Jan bij de hand.
'Kom mee, we gaan naar boven.'
Ze lopen naar de trap.
Opeens horen ze een boze stem.
Midden op de trap staat papa.

Iedereen is boos

Onder aan de trap staan Katja en Jan.
Met grote ogen kijken ze naar papa.
Papa roept: 'Wat doen jullie daar?'

'We pakken drop,' zegt Jan. 'Een beetje.'
Katja knikt. 'De pot viel stuk.'
'Ja,' zegt Jan. 'Een beetje.'
Papa loopt de trap af, de keuken in.
Katja en Jan staan nog bij de trap.
Het blijft even stil.
Dan roept papa een lelijk woord.
Kleine Jan zegt: 'Papa is een beetje boos.'

Papa komt de gang in.
'Jullie zijn stout. Het is pas half zeven.
Het is zondag, dan slapen we uit.
Maar jullie maken troep.
Troep in de keuken.'
'Een beetje,' zegt kleine Jan zacht.
'Hup, naar boven en in bed.
Ik wil jullie niet meer zien.'
Katja en Jan gaan vlug de trap op.
Ieder naar zijn eigen kamer.
In bed, diep onder de dekens.
Beneden horen ze papa.
Hij ruimt alles op.
Dan komt hij ook naar boven.
Eerst gaat hij naar kleine Jan.
'En nu slapen,' zegt hij.
Hij doet de deur met een klap dicht.
Dan gaat hij naar Katja.
'En jij ook, ik ben heel boos.'
Boem! De deur van Katja is ook dicht.
Katja trekt de dekens verder over haar hoofd.
Ze denkt na.
Op zondag doen papa's altijd boos,
als je vroeg uit bed gaat. Mama's ook.
Het is de schuld van kleine Jan.
Die huult steeds.

Ze zijn allemaal stom.
Papa, mama en kleine Jan.
Katja is nu ook boos.
Boos onder de dekens.
Ze wil een andere papa
en een andere mama.
En vooral een andere broer!
Dan gaat de deur open.
Heel zacht.
Daar is kleine Jan.
Katja gaat rechtop zitten. 'Ga weg,' zegt ze.
Jan houdt zijn vinger voor zijn mond. 'Ssst.'
Dan gaat hij bij Katja in bed liggen.
Heel dicht tegen haar aan.
Jan vraagt: 'Zijn we weer vrienden?'
Katja slaat een arm om hem heen.
Ze praten nu heel zacht met elkaar.
Onder de dekens.
'We zijn nog niet klaar,' zegt kleine Jan.
'We moeten nog een boot maken
en de vissen voeren
en aan het bureau zitten
en in de koelkast kijken.'
Katja zegt: 'Ik wil niet meer.'
Kleine Jan stapt uit bed.
'Dan ga ik het alleen doen.'

Hij loopt de kamer uit.
Katja wacht even.
Dan gaat ze ook uit bed en zegt:
'Wat Jan durft, durf ik ook.'
Ze loopt de kamer uit.
De deur van papa en mama staat op een kier.
Ze slapen weer.
Goed zo, denkt Katja.
Ze gaat zacht de trap af, naar kleine Jan.

In de boot

Katja gaat de huiskamer in.
Daar is kleine Jan.
Hij legt de kussens van de bank op de grond.
'Dit is mijn boot,' zegt hij.
Hij pakt een stoel en trekt die naar de boot.
'Mag ik ook in de boot?' vraagt Katja.
Kleine Jan schudt nee.
Katja doet het toch.

'Ga weg!' roept kleine Jan boos.
'Ik ben de baas!'
'Stil,' zegt Katja. 'Ze horen ons.'
Jan stampt op de grond en zegt:
'Uit mijn boot, stommerd.'
Katja geeft hem een harde klap.
Dan schopt Jan tegen haar been.
'Au!' roept Katja.
'Stil,' zegt kleine Jan. 'Ze horen ons.'
Katja loopt weg.
'Ik speel niet meer met jou. Nooit meer.'
Ze pakt een boek en gaat lezen.
Kleine Jan zit in zijn boot.
Hij zegt steeds: 'Ik ben de baas, ik ben de baas.'
Ineens staat hij op.
'Ik moet een plas en een poep.'
Hij loopt naar de gang.
Daar is de wc.
Kleine Jan gaat naar binnen.
Even later komt hij weer naar buiten.
Met zijn broek omlaag.
'Het licht moet aan,' zegt hij.
Katja staat op. 'Als ik in jouw boot mag.'
Jan denkt even na: 'Goed.'
Katja doet het licht aan.
Dan gaat ze in de boot zitten.

Ze wacht op kleine Jan.
Die zit op de wc.
Hij heeft de deur dichtgedaan.
Aan de deur zit een knop.
Jan draait eraan.
Klik, zegt de knop. De deur zit op slot.
Zo, denkt Jan, hier kan Katja niet komen.
Hij tikt op de deur en roept:
'Je mag toch niet in mijn boot!'
Katja komt naar de deur.
'Ik doe het lekker wel,' zegt ze.
Jan wordt boos.

Hij wil de deur opendoen,
maar de knop wil niet.
Kleine Jan rukt aan de knop.
De deur blijft dicht.
'Ik wil eruit!' roept hij.
Dan begint hij te huilen.
'Eigen schuld,' zegt Katja.
'Je mag niet aan de knop draaien.
Daar ben je te klein voor.'
Kleine Jan schopt tegen de deur.
'Stil,' zegt Katja. 'Stil nou, ik zal je helpen.
Als je stil bent.'
Kleine Jan huilt nu zacht.
Katja gaat voor de deur op de grond zitten.
Ze weet niet wat ze moet doen.

Allemaal uit bed

Katja heeft een plan.
Ze gaat naar de keuken.
Uit de la pakt ze een mes.
Op de deur van de wc zit een schroef.
Laatst zat Jan ook in de wc.
Mama draaide toen aan die schroef.
De deur ging open.

Katja probeert het ook.
Ze zet het mes in de schroef en draait.
Het lukt niet. De deur blijft dicht.
Kleine Jan wordt boos.
Hij roept: 'Ik wil eruit!'
Hij schopt keihard tegen de deur.
Hij bonst. 'Ik wil eruit!'
Katja krijgt tranen in haar ogen.
Het mes schiet steeds uit.

Wat ze ook doet, de deur wil niet open.
'Boeoeoeoe,' gilt kleine Jan.
Ineens hoort Katja een boze stem achter haar.
Het is papa.
'Zijn jullie nou weer beneden!'
Katja loopt naar hem toe.
Ze snikt: 'Jan zit in de wc.'
Papa geeft Katja een tik op haar billen.
'Naar boven,' zegt hij.
Katja rent de trap op.
Bovenaan roept ze: 'Stomme papa!'
Dan loopt ze naar mama.
Die ligt nog in bed.
Katja gaat tegen haar aan liggen.
Ze snikt: 'Ik wil kleine Jan helpen
en papa geeft me een klap.'
Mama slaat een arm om haar heen.
'Maar jullie maken lawaai.
We slapen toch uit.'
'Dat wil ik niet,' zegt Katja.
'En Jan ook niet.'
Beneden heeft papa de deur opengemaakt.
Met het mes.
Met kleine Jan op zijn arm komt hij boven.
Jan huilt nog steeds.
Mama zegt tegen papa: 'Katja wilde Jan helpen.'

Papa moppert: 'Ze zijn stout.
Ze hebben drop gepikt.
Ze hebben troep gemaakt.'

In de keuken en ook in de kamer.
Kleine Jan zegt: 'Mijn boot is geen troep.'
Katja kijkt papa aan met boze huil-ogen.
'Ik vind uitslapen stom en jij moet niet slaan.'
Papa knikt: 'Dat is waar.
Jij wilde Jan helpen. Het spijt me.'
Hij geeft Katja een zoen.
'Als we weer uitslapen, dan doen jullie zacht.
Jullie spelen dan op je kamer.
Goed?' zegt mama.
Katja knikt.
Kleine Jan zegt: 'Goed,
maar dan is mijn boot geen troep.'
Papa lacht. 'Jouw boot is geen troep.
En nu ga ik het ontbijt maken.'
Ze gaan samen naar beneden.
Papa en mama gaan naar de keuken.
Katja en kleine Jan gaan in de boot.
'Zijn we weer vrienden?' vraagt Jan.
'Ja, hoor,' zegt Katja.
Kleine Jan lacht: 'Fijn.
We moeten nog vissen voeren
en aan het bureau van papa zitten
en in de koelkast kijken.'
Katja kijkt Jan even aan.
Dan zegt ze in zijn oor:

'Dat doen we als ze weer uitslapen,
maar dan heel zacht.'
'Goed,' zegt kleine Jan.
'Ik vind jou lief. En papa en mama ook.'

Tinus-in-de-war

Tinus

Tinus ligt op de deurmat.
Je ziet veel poes en een beetje mat.
'Miauw,' zegt Tinus.
Hij staat op en kijkt omhoog.
Dan krabbelt hij aan de deur.
Oma komt de keuken binnen.
'Wil je de tuin in, Tinus?'
'Miauw.'

